

Τὸ ἄνθος τοῦ φυλλοῤῥοεῖ,
τὸ τήκ' ἢ λύπη·
ἀπὸ τῶν κλάδων τοῦ ζωῇ
κ' ἱκμὰς ἐκλείπει.

—

Πλὴν τὸ ταχύπτερον πτηνὸν
ἀπὸ τῶν κλάδων
ἀποπετᾶ πρὸς οὐρανὸν,
εὐθύμως ᾄδον.

ΠΛΟΥΣ

Μελοδ. Schubert, (Auf dem Wasser zu singen), A, 4p. 6

Πλέων τὸ ἄστατον ῥεῦμα τοῦ βίου,
φέρομαι ὡς ἡ φορὰ τοῦ μ' ὠθεῖ,
ἐπὶ τοῦ πόντου ἐνίστε λείου,
ἄλλοτε πάλιν εἰς κῦμα βαθύ.
Πότε λυσσῶσι δειναὶ καταιγίδες,
πότε γαλήνη χρυσοῖ τὰ νερά,
καὶ ἀντελαύνονται φόβοι κ' ἐλπίδες,
δάκρυα τώρα, καὶ τώρα χαρά.

—

Εἶδα πολλάκις ἀνθόσπαρτον ὄχθην,
καὶ πρὸς ἐκείνην ἐστράφην ποθῶν.
Θύελλα ἔπνευσε πλήν, κ' ἐδιώχθην
ὅπου τὸν ἄχαριν εἶδα βυθόν.
Πρὸς τὰς ὑφάλους ὠθοῦσι τὸ πλοῖον
αὔραι πολλάκις, ἐν ᾧ τὸ φιλοῦν.
Οὕτω κ' ἐν ᾧ διαπλέω τὸν βίον,
κλαί' ἡ ψυχὴ καὶ τὰ χεῖλη γελοῦν.

—

Νήσους πολλὰς μειδιώσας μοι εἶδα,
πλήν ἐπλησίασα, κ' εὔρον σκιάς.
Οὔριον πνῦμα λαβὼν τὴν ἐλπίδα,
εἶδα νεκράς καὶ αὐτῆς τὰς πνοάς.
Κάμνον εἰς λαίλαπος βίαν τὸ σκάφος,
θέλει νὰ φύγ' εἰς λιμέν' ἀσφαλῆ,
πλήν τῷ προσχαίν' εἰς τὴν πρύμνην ὁ τάφος,
ὅπου εἰσπλέον ἀγκυροβολεῖ.

